

Arrest

nr. 93 664 van 14 december 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. MICHOLT, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen België binnen op 8 september 2011 en diende dezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 28 maart 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, welke de volgende dag per aangetekend schrijven naar verzoeker werd gestuurd.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 3 november 1947 geboren in Bagdad. U bent een soenniet van Arabische origine. U woonde in de wijk Saydiya. Uw broer A.(...) werkte als journalist bij de krant El Sabah. Op 9 september 2006 werd hij vermoord omdat hij op de televisie kritiek had gegeven op de Badr organisatie. Deze militie heeft volgens uw verklaringen ook de volledige controle over de wijk Saydiya. Kort na de moord werd uw broer T.(...) gevisieerd door dezelfde organisatie. Hij was Fariq Rukn (luitenant generaal) bij het voormalige Iraakse leger en bekleedde toen tevens de positie van 'udu qiyadat firqa' (leidinggevend lid van een afdeling) bij de Baath partij. Hij verliet in oktober 2006 Irak en vluchtte naar Noorwegen waar hij 17 februari 2010 overleed. Uzelf werd kort na de moord op A.(...) telefonisch bedreigd door de Badr organisatie. De groepering beschouwde u als verantwoordelijke voor de subversieve denkbeelden van uw broer. Sinds deze bedreiging verbleef u afwisselend bij uw zus in de nabijgelegen wijk Toma, bij uw schoonouders in de wijk Adil en in uw eigen huis in Saydiya. U verklaart dat u 60 tot 70% van de tijd in Saydiya verbleef. Op 5 november 2010 werd u in Saydiya tegengehouden. Vier mensen stapten uit een auto. Ze vroegen of u S.(...) A.(...) A.(...) was. U ontkende en werd door hen geslagen. De burens kwamen naar buiten en de vier vluchtten weg. Voordat ze wegvluchtten schoten ze nog in uw rechterbeen. Na een korte tijd in het Yarmouk ziekenhuis verhuisde u samen met uw echtgenote naar uw schoonouders in de wijk Adil. Zeven maanden later hoorde u van burens in de wijk Adil dat de situatie in Saydiya verbeterd zou zijn. Op 3 mei 2011 keerde u samen met uw echtgenote terug om zich opnieuw permanent in Saydiya te vestigen. U ontdekte echter dat uw huis vernield was. In het huis vond u een dreigbrief van de Badr organisatie. U keerde terug naar uw schoonouders in de wijk Adil. Daar bleef u tot 1 september 2011. Met een vals paspoort reisde u per vliegtuig naar Turkije. U reisde de volgende dag verder naar België waar u op 7 september 2011 aankwam. De volgende dag vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, een voedselrantsoenkaart (2010-2011), een woonstkaart, een uittreksel van het burgerregister, een medisch attest van het ziekenhuis van Yarmouk, een brief van de vakbond van journalisten, een uittreksel van de overlijdensakte van uw broer A.(...) en zes foto's van uw vernielde huis. Verder legt u een kopie voor van een document uit Noorwegen over het overlijden van uw broer T.(...).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk kunt maken dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of dat u een reëel 1 risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Allereerst dient te worden vastgesteld dat u ondanks het feit dat u reeds vanaf 2006 door de Badr brigade in Saydiya zou worden bedreigd, uw broer door dezelfde groepering in 2006 zou zijn vermoord en uw andere broer eveneens in 2006 door dezelfde groepering zou zijn vervolgd, voortdurend terugkeert naar de wijk Saydiya (CGVS, p. 3, 4, 11, 12), een wijk die volgens uw verklaringen volledig onder controle zou staan van de Badr brigade (CGVS, p. 4, 6). U verklaart zelfs dat u tot 5 november 2010, zestig tot zeventig procent van de tijd in uw huis in deze wijk zou verblijven (CGVS, p. 12). Nochtans beschikte u blijkbaar over voldoende veilige alternatieven. Pas na de voorgehouden gebeurtenissen van 5 november 2010 besluit u om samen met uw echtgenote voor een langere tijd in de Adil wijk te gaan wonen. Hoewel u daar blijkbaar probleemloos kon verblijven besluit u na zeven maanden om opnieuw terug te keren naar de wijk Saydiya. Op 3 mei 2011 zou u samen met uw echtgenote zijn teruggekeerd naar Saydiya om u daar permanent te vestigen. U zou immers vernomen hebben dat de veiligheidssituatie verbeterd was. U ontdekte echter dat dit niet het geval was en keerde opnieuw terug naar de Adil wijk waar u tot 1 september 2011 probleemloos kon verblijven alvorens naar België te reizen (CGVS, p. 14). Deze vaststellingen ondermijnen dan ook in grote mate de geloofwaardigheid en de ernst van uw ingeroepen vrees.

Uw eigen verklaringen over de verbeterde veiligheidssituatie in Saydiya stroken bovendien niet met uw voorgehouden gedrag en stemmen niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Zo verklaart u dat de ergste periode van geweld in Saydiya begon in 2010 en dat het tot uw vertrek nog steeds de ergste periode van geweld zou zijn (CGVS, p. 5). De Badr brigade zou sinds 2004 reeds van start zijn gegaan met de vervolging van bepaalde beroepscategorieën en mensen die kritiek hadden op de groeperingen. Deze vervolging zou nu nog steeds aan de gang zijn (CGVS, 21). Verder bevestigt u de opmerking dat Saydiya altijd al een van de gevaarlijkste wijken in Bagdad is geweest en voegt u eraan toe dat dit momenteel nog steeds het geval is (CGVS, p. 5). In het licht van deze verklaringen

is het dan ook onbegrijpelijk en niet geloofwaardig dat u op basis van informatie van burens zou beslist hebben om zich opnieuw permanent in Saydiya te vestigen. Bovendien stemmen uw verklaringen niet echt overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. U verklaart immers expliciet dat de veiligheidssituatie in de periode 2010-2011 erger zou zijn dan de veiligheidssituatie in 2006-2007. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de veiligheidssituatie van 2010-2011 niet meer te vergelijken was met die van 2006-2008. Naast een enorme daling van het aantal incidenten is er ook erg grote daling merkbaar van het aantal burgerslachtoffers. Bovendien werd Saydiya in 2007 beschouwd als een van de meest gewelddadige wijken in Bagdad. In de wijk zelf vond een enorme uitbarsting plaats van extreem sektarisch geweld waarbij 4730 families werden verdreven en bijna 2000 burgers werden vermoord. De informatie waarop het CGVS zich baseert is toegevoegd aan het administratief dossier.

Verder kan nog worden opgemerkt dat het weinig waarschijnlijk is dat u in 2011 nog gevisieerd zou worden omwille van het feit dat u verantwoordelijk werd geacht voor de opvoeding van uw broer die reeds in 2006 werd vermoord (CGVS, p. 11, 14, 15). In de kantlijn haalt u ook aan dat uw familie wordt gevisieerd omdat jullie soennieten zijn en uw broers vroeger 'in de politiek hebben gewerkt'. Echter, dat u omwille daarvan een gegronde vrees voor vervolging zou moeten koesteren, maakt u evenmin niet aannemelijk. Ten eerste omdat, zoals hierboven reeds gesteld, u, hoewel uw problemen in 2006 begonnen, u nog zolang in Irak bleef en ook steeds terugkeerde naar uw huis in Saydiya. Daarnaast moet worden vastgesteld dat u nog steeds drie broers heeft die in Bagdad wonen, wat allerm minst kan worden beschouwd als een aanwijzing dat u wordt vervolgd omdat u tot een soennietische en vroeger politiek geëngageerde familie behoort. Voorts wijzigt u uw verklaringen betreffende de voorgehouden vervolging van uw broer T.(...) in de loop van het gehoor. Zo beweert u aanvankelijk herhaaldelijk dat uw broer in 2006 in zijn rug werd beschoten door leden van de Badr brigade (CGVS, p. 2, 11, 17). Uiteindelijk verklaart u echter dat uw broer T.(...) nooit beschoten werd. Hij zou gevoeld hebben dat hij werd achtervolgd. Omdat hij een oude man was viel hij en verwondde hij zich aan zijn rug (CGVS, p. 17). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over de vervolging die uw broer T.(...) zou hebben ondergaan in Irak, doen ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de problemen die u en uw broers kenden in Irak.

De twijfel over de waarachtigheid van de voorgehouden gebeurtenissen van 2011 wordt versterkt door de verklaringen die u hierover aflegt. Toen u op 3 mei 2011 terugkeerde naar uw huis in Saydiya zou u een verwoest huis hebben aangetroffen. Hoewel u nog contact had gehad met uw burens daar, zouden ze niet hebben durven vertellen dat uw huis verwoest was en durfden ook niet zeggen dat de veiligheidssituatie niet verbeterd was (CGVS, p. 14, 19). Dit is op zich al weinig geloofwaardig, maar strookt bovendien niet met andere verklaringen die u aflegt. U beweert immers eveneens dat er na uw vertrek uit Saydiya nog personen kwamen die naar u vroegen bij de burens. Uit respect zouden ze tegen deze personen niet gezegd hebben waar u verbleef (CGVS, p. 14). Indien uw burens daadwerkelijk bereid zouden zijn om dit risico te lopen mag er echter ook verwacht worden dat ze bij een telefonisch contact de waarheid zouden vertellen over de veiligheidssituatie in de wijk en de toestand van uw huis. Verder beweert u dat u in het huis een dreigbrief vond. Deze dreigbrief kunt u niet voorleggen omdat ze in het water lag en hierdoor te erg beschadigd was. In dit verband dient toch te worden opgemerkt dat het enige verbazing wekt dat de brief te erg beschadigd was om hem te bewaren, maar dat u hem wel kon lezen.

Verder zijn uw verklaringen over de laatste gebeurtenissen sinds uw definitieve vertrek uit Saydiya, zeer verwarrend. Zo haalt u een ruzie aan in de straat waarbij de politie moest tussenkomen en waarbij een politieagent naar u vroeg. Aanvankelijk situeert u dit incident in de periode dat u nog in Adil woonde (CGVS, p. 14, 18). U verklaart eveneens dat er drie weken voor het gehoor op het CGVS plaatsvond nog een groep mensen in een auto bij verschillende inwoners van de Adil wijk naar u hadden gevraagd (CGVS, p.13, 14). Later tijdens het gehoor verklaart u echter dat de ruzie in de Adil wijk waarbij de politie tussenbeide kwam en een politieagent naar u vroeg drie weken geleden plaatsvond (CGVS, p. 28). Wat er ook van zij, uw verklaringen dat onbekende personen naar u vroegen, zowel in de periode dat u nog in Irak was als na uw vertrek, kunnen, in het licht van bovenstaande vaststellingen, niet overtuigen dat u vooralsnog een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie hoeft te koesteren. Het gaat immers om een blote bewering die u op geen enkele manier staft.

Bovenstaande vaststellingen kunnen niet overtuigen dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie hoeft te koesteren. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkkelijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid geviseerd. Ook de sjiitische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad dd. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen oa. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of 3 ononderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen

elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Over het document van de journalistenbond kan worden opgemerkt dat het gesolliciteerd karakter van dit document de objectieve bewijswaarde van dit document ernstig vermindert. Bovendien bevat het geen informatie waaruit kan worden geconcludeerd dat u persoonlijk geïdoleerd zou worden. De foto's van uw huis tonen geen informatie waaruit kan worden geconcludeerd dat het hier daadwerkelijk uw huis betreft. Het medisch attest van het ziekenhuis van Yarmouk spreekt alleen over een verwonding die u aan uw rechterbeen zou hebben opgelopen door een beschieting. Verder zijn er geen gegevens op terug te vinden die uitspraak doen over het tijdstip, de reden of de plaats van deze beschieting. Het uittreksel van de overlijdensakte van uw broer A.(...) en het documenten uit Noorwegen over het overlijden van uw broer T.(...) betreffen uw broers en bevatten geen enkele informatie waaruit kan worden afgeleid dat u een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren (zie vertaling doc. CGVS, p. 30). De overige documenten zijn louter een aanwijzing voor uw identiteit en herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) alsook van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering. Verzoeker past de verschillende elementen uit de vluchtelingendefinitie van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 (hierna: vluchtelingenverdrag) toe op zijn eigen situatie en onderneemt hierbij een poging om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming alsook van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering. Verzoeker citeert vervolgens uitvoerig uit de verschillende persberichten die als bijlage aan het verzoekschrift werden toegevoegd en benadrukt dat het geweld in Bagdad specifiek van aard is en er herhaaldelijk bomaanslagen zijn waarbij wekelijks tientallen doden vallen. Verzoeker besluit dat de situatie in Bagdad niet op positieve wijze is veranderd en het er eerder op lijkt dat de situatie op heden onstabiel is dan enkele maanden geleden.

2.2. Aan het verzoekschrift worden volgende stukken in bijlage gevoegd: 14 recente persartikels over de veiligheidssituatie in Irak, mailverkeer met "Iraq Body Count" en twee bladzijden uit het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 10 mei 2006.

2.3. De asielaanvraag van verzoeker wordt door de commissaris-generaal afgewezen om reden dat: (i) verzoeker ondanks de problemen die hij en zijn broers er kenden met de Badr brigade, voortdurend terugkeerde naar de wijk Saydiya die volledig onder controle van deze militie staat, (ii) zijn verklaringen over de verbeterde veiligheidssituatie in Saydiya niet stroken met zijn voorgehouden gedrag en niet overeenstemmen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, (iii) het weinig waarschijnlijk is dat hij in 2011 nog geïdoleerd zou worden omwille van het feit dat hij verantwoordelijk werd geacht voor de opvoeding van zijn broer die reeds in 2006 werd vermoord, (iv) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de vervolging die zijn broer T. zou hebben ondergaan, (v) de twijfel over de waarachtigheid van de voorgehouden gebeurtenissen in 2011 versterkt wordt door de weinig aannemelijke verklaringen die verzoeker hierover aflegt, (vi) zijn verklaringen over de laatste gebeurtenissen sinds zijn definitieve vertrek uit Saydiya zeer verwarrend zijn, (vii) er actueel voor burgers uit Bagdad geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat, en (viii) de door verzoeker aangebrachte documenten niet van aard zijn voormelde conclusies te wijzigen.

2.4. Verzoeker verklaart zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omwille van aanhoudende problemen met de Badr organisatie. Zij zouden zijn broer A., een journalist, op 9 september 2006 hebben vermoord omwille van diens kritische uitspraken op hun organisatie en hebben het sindsdien op verzoeker gemunt omdat ze hem verantwoordelijk houden voor de subversieve denkbeelden van zijn broer. Kort na de moord op A. zou ook verzoekers broer T. het slachtoffer zijn geweest van fysiek geweld door leden van de Badr organisatie, de reden waarom deze in oktober 2006 Irak ontvluchtte om in Noorwegen te gaan wonen, waar hij op 17 februari 2010 overleed. Verzoeker zou sinds de dood van A. meermaals telefonisch bedreigd zijn geweest door de Badr groepering en op 5 november 2010 werd hij door enkele van hun leden in zijn wijk Saydiya tegengehouden, in elkaar geslagen en beschoten. Verzoeker verbleef vervolgens verschillende maanden bij zijn schoonouders in de wijk Adil om op 3 mei 2011 terug te keren naar zijn huis in Saydiya. Verzoeker stelde vast dat het huis volledig vernield was, ook vond hij er een dreigbrief. Hierna keerde verzoeker terug naar zijn schoonouders in de wijk Adil tot aan zijn vertrek uit Irak op 1 september 2011.

Verzoekers voorgehouden problemen met de Badr brigade situeren zich uitsluitend in de wijk Sadiya. De vaststelling dat verzoeker er het grootste deel van de tijd woonde of er voortdurend terugkeerde terwijl hij wist dat deze volledig onder controle staat van de Badr groepering ondermijnt dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Verzoeker verklaarde immers tot 5 november 2010 voor zestig tot zeventig procent van de tijd in zijn huis in deze wijk te hebben gewoond ondanks het feit dat zijn broer A. er in 2006 vermoord werd door de Badr brigade en zijn broer T. en hij zelf er vanaf datzelfde jaar werden bedreigd en vervolgd. Verzoekers betoog dat hij geen volwaardig alternatief had om zich elders permanent te vestigen overtuigt niet. Waar hij thans herhaalt dat zijn broers en zussen het financieel moeilijk hebben en niet in zo'n grote huizen wonen blijkt immers uit zijn verklaringen dat verzoeker en zijn echtgenote regelmatig voor kortere of lange periodes verbleven bij de schoonouders waar zijn echtgenote overigens momenteel nog steeds verblijft. Overigens is er niets dat verzoeker belet om zich in een andere wijk te vestigen zoals ook zoals zijn broers en zussen dat deden aangezien zijn problemen slechts een lokaal karakter vertonen. Toen men hem confronteerde met een vestigingsalternatief ergens anders in de stad beperkte verzoeker zijn antwoord tot: *"Ik kende niemand waar moet ik naartoe, ik ken nergens mensen om daar te wonen."* (gehoorverslag, 22) Verzoekers argumenten om zich niet elders te vestigen missen iedere ernst.

De geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas wordt verder ondermijnd door enkele manifeste tegenstrijdigheden in zijn verklaringen. Meer bepaald verklaarde verzoeker aanvankelijk bij het Commissariaat-generaal dat zijn broer T. in 2006 in zijn rug werd beschoten door leden van de Badr brigade om even later te verklaren dat T. nooit beschoten werd. Hij zou gevoeld hebben dat hij werd achtervolgd. Omdat hij een oude man was viel hij en verwondde zich aan zijn rug (gehoorverslag 2, 11, 17). De vaststelling dat verzoeker in zijn verzoekschrift een derde versie van de feiten geeft (zijn broer werd beschoten maar geen enkele kogel heeft hem geraakt; hij zou wel gevallen zijn waarbij hij zijn rug heeft bezeerd) ondermijnt verder de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent de problemen die zijn broers en hijzelf zouden gekend hebben in Irak.

Terecht stelde de bestreden beslissing dan ook vast dat het weinig waarschijnlijk is dat verzoeker in 2011 of tot op vandaag nog gevisieerd zou worden omwille van het feit dat hij verantwoordelijk werd geacht voor de opvoeding van zijn broer A. aangezien deze reeds in 2006 werd vermoord. De in dit verband aangevoerde schending van artikel 57/7 *bis* van de vreemdelingenwet kan niet dienstig worden aangevoerd aangezien de commissaris-generaal heeft geoordeeld dat verzoekers voorgehouden vervolging, zijn beweerd ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen niet geloofwaardig zijn, waardoor er geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Ook aan verzoekers bewering dat hun familie gevisieerd wordt omdat ze soennieten zijn en zijn broers vroeger in de politiek hebben gewerkt kan geen geloof worden gehecht. Verzoeker verklaarde immers dat zijn broers en zussen nog steeds in Bagdad wonen, dat zijn broer H. telefonisch bedreigd werd, doch na het annuleren van zijn vaste telefoon geen problemen meer kende, en dat zijn broer S. nog steeds in Bagdad werkzaam is (*Ibid.*, p. 7, 8, 16 en 18).

Ook aan het beweerd bestaan van een dreigbrief kan geen enkel geloof worden gehecht. Terecht stelde de bestreden beslissing immers vast dat niet kan worden aangenomen dat deze volgens verzoekers verklaringen enerzijds te beschadigd was om te kunnen voorleggen maar anderzijds niet te beschadigd om hem te kunnen lezen.

Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad in het kader van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet blijkt uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal vooreerst niet betwist dat er nog steeds sprake is van veiligheidsincidenten in verzoekers regio van herkomst. Op grond van een analyse van de actuele veiligheidssituatie (Subject Related Briefing, "*Irak, de actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak – Bagdad*" van 5 januari 2012 toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt echter dat er actueel in Bagdad geen situatie van 'open combat' heerst en de aanwezige incidenten eerder gericht van aard zijn tegen bepaalde groepen of hooggeplaatste individuen, dat de veiligheidssituatie er sedert enkele jaren verbeterd is, het geweld er niet aanhoudend is en de impact op het leven van de gewone Iraakse burger eerder beperkt is. Met recht kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen op grond van deze analyse dan ook besluiten dat er actueel in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad geen sprake meer is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid in Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

De talrijke door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde internetartikels met betrekking tot verscheidene zware aanslagen in Bagdad en elders in Irak doen net als het uittreksel uit een wetsontwerp tot wijziging van de vreemdelingenwet, de e-mail van een medeoprichter van Iraq Body Count en verzoekers uitvoerige kritiek op het beleid van de commissaris-generaal, geen afbreuk aan de informatie afkomstig van verschillende objectieve bronnen. Bij de appreciatie en evaluatie van de veiligheidssituatie werd duidelijk rekening gehouden met alle elementen en gegevens over de jaren van geweld in Irak tussen 2003-2012. De verschillende door verzoeker aangebrachte artikels ondersteunen de actuele vaststelling dat het geweld in Bagdad in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Daaruit blijkt echter geen situatie van "open combat", noch wordt melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds.

Waar verzoeker in zijn kritiek op het beleid van het Commissariaat-generaal het gelijkheidsbeginsel geschonden acht omdat er geen termijn wordt opgelegd waarbinnen een dossier dient behandeld te worden waardoor personen die op hetzelfde moment Irak zijn ontvlucht een verschillende beslissing kunnen krijgen, gaat hij voorbij aan artikel 48/5, §3, tweede alinea van de vreemdelingenwet waarin duidelijk wordt gestipuleerd dat er rekening wordt gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek om bescherming wordt genomen. Derhalve kan er bezwaarlijk sprake zijn van willekeur of een schending van het gelijkheidsbeginsel aangezien in iedere individuele asielaanvraag de situatie op het ogenblik van de beslissing in aanmerking moet worden genomen. Een verwijzing naar het moment van afreizen uit Irak of van aankomst in België is dan ook niet dienstig.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER